

Sygn. akt I C 1478/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa S. G.,

przeciwko (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki S. G. kwotę 8.204,68 zł (osiem tysięcy dwieście cztery złote 68/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 5.100 zł (pięć tysięcy sto złotych) od dnia 08 marca 2016r. do dnia zapłaty i od kwoty 3.104,68 zł (trzy tysiące sto cztery złote 68/100) od dnia 09 maja 2017r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.072 zł (trzy tysiące siedemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 481,45 zł (czterysta osiemdziesiąt jeden złotych 45/100) tytułem zwrotu tymczasowo poniesionych wydatków.

Sygn. akt: I C 1478/16

UZASADNIENIE

Powódka S. G. ostatecznie wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 8.204,68 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 5.100 zł od dnia 08 marca 2016 r. dnia zapłaty i od kwoty 3.104,68 zł od dnia 9 maja 2017 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu (pozew k. 3-4, k. 107 i k. 133)

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do niej pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) w wyniku kolizji z dnia 5 lutego 2016 r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego łączną kwotę 3.506,72 zł. Zdaniem powódki kwota ta była zaniżona.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powódce kwotę 3.506,72 zł, wypłacone odszkodowanie pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu technicznego sprzed zdarzenia. Pozwany zakwestionował wysokość wyliczonych przez powódkę kosztów naprawy pojazdu jako zawyżoną. Wypłacona kwota odszkodowania

obejmuje wszystkie niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy uszkodzonego samochodu wyliczone przez profesjonalnego rzeczoznawcę. Konieczne jest również przyjęcie do kosztorysu cen części zamiennych pochodzenia alternatywnego, o potwierdzonej jakości. Pozwany wniósł o uwzględnienie okoliczności w postaci rzeczywistego stanu pojazdu, w tym wcześniejszych napraw i uszkodzeń nie związanych ze zdarzeniem, gdyż wskazany pojazd przed kolizją z dnia 5 lutego 2016 r. uczestniczył w czterech innych zdarzeniach komunikacyjnych (k. 17-19).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 5 lutego 2016 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzony został pojazd powódki marki M. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

(bezsporne, por. akta szkody na płycie CD k. 78)

Do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego niezbędna jest wymiana błotnika przedniego lewego, nadkola przedniego lewego, lusterka bocznego lewego, drzwi przednich lewych, drzwi tylnych lewych oraz elementów jednorazowego montażu (listwy, uszczelki itp.). Nie stwierdzono obecności elementów, które nie byłyby częściami dedykowanymi do tego modelu pojazdu przez producenta pojazdów marki M.. Naprawa pojazdu powódki wiązałaby się z poniesieniem kosztów w wysokości 11.711,40 zł przy uwzględnieniu stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w dobrej klasy warsztatach blacharsko-lakierniczych i zastosowaniu cen części oryginalnych.

Dla żadnego z uszkodzonych elementów nie są dostępne części alternatywne o potwierdzonej jakości – inne niż dostępne do zakupu w sieci sprzedaży producenta M. (...). W związku z tym koszt naprawy pojazdu z uwzględnieniem tzw. optymalizacji części, równoważny będzie kosztowi naprawy z zastosowaniem wyłącznie części oryginalnych z sieci sprzedaży producenta pojazdu. Zastosowanie części alternatywnych innych niż sygnowane znakami O lub Q, w tym części o tzw. porównywalnej jakości (np. sygnowanymi znakami P, PJ lub części z rynku wtórnego) nie gwarantuje w pełni przywrócenia pojazdu do stanu przed szkody. Zastosowanie do naprawy części oryginalnych lub alternatywnych oznakowanych symbolem O i (...) nie wpłynie na zmianę wartości pojazdu.

(dowód: opinia biegłego k. 53-70, opinia uzupełniająca k. 94-95, 116-117)

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powódce kwotę 3.506,72 zł, odmawiając przyznania odszkodowania w kwocie wyższej.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, w tym aktach szkody, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu. W celu uzyskania wiadomości specjalnych Sąd dopuścił także dowód z opinii biegłego. Opinia biegłego była jasna, logiczna i spójna, oraz odpowiadała na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych. Pozwany zgłosił zastrzeżenia do opinii biegłego, które zostały wyjaśnione w opinii uzupełniającej.

Wskazać należy, że pozwany co do zasady nie kwestionował swej odpowiedzialności za likwidację szkody, twierdził jedynie, iż wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota całkowicie czyniła zadość roszczeniom powódki.

Odpowiedzialność pozwanego znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 kc i 822 § 1 kc. Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się z zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. – na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość

odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalenia wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.2003 r., V CKN 308/2001), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z 12.04.2012 r., III CZP 80/2011).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z 08.07.2003 r., IV CKN 387/01).

Jak wynika z opinii biegłego całkowity i uzasadniony koszt naprawy pojazdu wynosił 11.711,40 zł brutto z zastosowaniem części wyłącznie oryginalnych oraz średniej stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w dobrej klasy warsztacie w wysokości 115 zł netto. Ponieważ pozwany dotychczas wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 3.506,72 zł, niezlikwidowana w dalszym ciągu przez pozwanego szkoda wynosi 8.204,68 zł (11.711,40 zł – 3.506,72 zł). Tym samym na podstawie ww. przepisów należało zasądzić na rzecz powódki kwotę 8.204,68 zł (pkt I wyroku).

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) należało zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 08 marca 2016 r. do dnia zapłaty (od kwoty 5.100 zł) oraz od dnia 09 maja 2017. do dnia zapłaty (od kwoty 3.104,68 zł). Zważyć przy tym należy, iż od kwoty 5.100 zł odsetki ustawowe zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia 08 marca 2016r. do dnia zapłaty, albowiem termin zgłoszenia szkody jak i upływ 30 dniowego terminu na jej zlikwidowanie nie został zakwestionowany przez pozwanego. Odsetki od pozostałej części roszczenia, tj. kwoty 3.104,68 zł zasądzono zgodnie z roszczeniem zgłoszonym w piśmie rozszerzającym powództwo, od dnia zastępującego po dniu odebrania przez pozwanego odpisu pisma (k. 133).

Ponieważ roszczenie powódki zostało zasądzone w całości należało na jej rzecz zasądzić od pozwanego koszty procesu w pełnej wysokości na podstawie art. 98 k.p.c. Powódka poniosła koszty opłaty od pozwu (255 zł), koszty ustanowienia pełnomocnika (2.400 zł), koszt opłaty od pełnomocnictwa (17 zł) oraz uiściła zaliczkę na wynagrodzenie biegłego (400 zł), co daje w sumie kwotę 3.072 zł (pkt II wyroku).

O nieuiszczonych kosztach sądowych (tj. kwocie 481,45 zł - 156 zł k. 107, 52,39 zł k. 86, 154,98 k. 101, 118,08 zł k. 123) orzeczono w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.) w zw. z art. 83 ust. 2 teź ustawy i art. 98 §1 k.p.c. (pkt III wyroku).

/-/ SSR Piotr Żywicki